

Posudek oponenta diplomové práce Markéty Mlezivové „Ústavněprávní vývoj Španělska v 19. století“

Autorka ve své diplomové práci zpracovala členitou problematiku ústavněprávního vývoje Španělska v 19. století. Práce má rozsah 69 stran čistého textu. Seznam literatury, anglicky psané resumé a klíčové výrazy jsou uvedeny na s. 70–75.

Zpracovávané téma se mezi diplomovými pracemi na právnické fakultě často nevyskytuje, a jeho zpracování vyžaduje použití španělsky psané literatury a pramenů. Pokud jde o aktuálnost tématu, můžeme ji jednoznačně potvrdit: kdo sleduje španělský vývoj ve 20. století i dnes, vidí souvislosti s dějinným a ústavním vývojem v 19. století.

Zpracování práce odpovídá zadanému názvu.

Po úvodu, v němž vytyčuje pojetí své diplomové práce (s. 1–2), přikročila autorka k druhé kapitole s názvem „Politicko-sociální situace ve Španělsku v 19. století“ (s. 3–6). To lze v zásadě přivítat, i když se již zde, jako i v dalších kapitolách projevují jisté nedostatky spočívající v nepozornosti při citacích a v nedostatečném množství odkazů na literaturu přímo v poznámkách pod čarou. Tyto poznámky by měly být uvedeny v hojnějším počtu přímo na dané stránce (např. na s. 5 by měly být uvedeny čísla stránek citovaného díla). Práce užívá i některých dnes již v daném kontextu neužívaných výrazů (buržoazní revoluce, buržoazie) případně slov, která jsou počeštěným názvem španělského výrazu (francouzský invazor). Za nedostatečně zpracovanou lze označit kapitolu 3 „Bayonnské statuty“ (s. 7–14), v níž je uvedena jen jedna poznámka pod čarou na s. 7. Důležité a zajímavé by bylo, kdyby diplomantka uvedla, z kterých konkrétních pramenů vycházela, resp. které ve svém textu parafrázovala. Chybí zde rovněž osobní hodnocení diplomantky, případně její vyjádření, že se přiklání k některému z uváděných názorů.

Další kapitoly, věnující se jednotlivým následujícím španělským ústavním dokumentům (s. 15–68), jsou po formální stránce již propracovanější. Zařazení většího počtu citací jejich jednotlivých článků by však práci prospělo. Bylo by rovněž vhodné, aby diplomantka na konci diplomové práce u jednotlivých ústavních dokumentů uvedla nejen jejich názvy ve španělštině, ale také to, kde je publikován jejich originální text. Také odkazy na literaturu uváděné pod čarou, z nichž diplomantka čerpá, jsou sporadické, o čemž svědčí jejich celkově nízký počet: pouhých 39.

Diplomová práce je i přes uvedené námitky dílem, které doporučuji k úspěšné obhajobě. Navrhuji hodnocení dobře.

Pro ústní obhajobu navrhuji tuto otázku: charakterizujte postavení panovníka v bayonnských statutech a cádizské ústavě.

V Praze 25. září 2010

JUDr. Zábój Horák, Ph.D.